

finnas i mängd. Den viktigaste är utan tvifvel, att mänen som bekant har en öfvervinnerlig afsky för vatten – för sötvatten nemligen. Mot en förlust erbjuder dock detta många fördelar. Så t. ex. medföra våra handlande aldrig toma käril till Kuopio marknad, för att i dem afdelade fullas innehåll och verkställa påfyllningen ur närmaste brunn.

Men helsa och säg era naturforskare, att saltvatten måste finnas öfverallt, der ett menskligt öga finnes.

P. S. Brevet är till fartens påskyndande fästadt vid några skeppund månsilfver, hvilka kanske kunna komma Tit. till pass. Det skulle göra mig ondt, om det i fallet träffade Åbo Underrättelsers prenumerationsanmälan och sloge bula på någon »yngre litteratörs» snillrika hufvud. 10

101 INRIKES.

Saima n:o 20 15. V 1844

Helsingfors Morgonblad berättar, att H-r Castrén väntas till Finland, för att under sommaren hvila ut efter utståndna mödor och bereda sig till de nya snart förestående. 20

Utän Saimas mellankomst vet läsaren, hvad eljest spörjes. Det vigtiga, sedan man undantagit utnämningar och stundom redogörelser för åtskilliga sällskaps och bolags sammanträden och revisioner, består i väderleksprat, den sista och den kommande dansen, konserten och spektaklet, der dessa sednare består. Hvem skulle väl tro, att någon på egen hand förstode konsten att afhandla dessa ämnen? Det är som vore de nyss uppfunna, både vädret, dansen och spektaklet, som skulle i dem tidens anda lefva och röras. Och huru lärorikt afhandlas de icke? Hvem kan med skäl vänta, att icke detta vatten skall fylla den klaraste luft, och munvädret omstörta atmosfären på den lugnaste dag. Prof på varan finnes sp. 8. 30

Intet händer, och knappt nog detta. Ingen lada brinner, och inga andra illuminationer gifvas. Almanackans författare hotar till och med att snart låta mänen försvinna. Många andra ställa också sina ljus under ena skäppo. Ty hvadan skulle eljest mörkret komma, som icke skapades på någon af de sex dagarne? Likväl kan man just icke kalla mörkret en nyhet.

Att man i Helsingfors ser »öppningar i hafvet» och »förbjuder» vandringar öfver isen »genom trumslag,» att Fru Sass har godheten lefva i Pultava, och åtskillige »yngre litteratörer» i Åbo – alla dessa nyheter vore väl vigtiga, om blott icke öppningarne grott igen, och isen smält, och frun kunnat ängra sin godhet, och – och – 40

102 PUBLICITETEN.

Saima n:o 20 och 21 15. och 23. V 1844

I. PUBLICITETEN.

Besynnerligt nog har detta ord »offentlighet» blifvit en uteslutande utmärkelse för Tidningspressen. Eller kanske är det – icke besynnerligt alls! – Ty vid närmare besinnande; hvilken offentlighet gifves väl i det moderna samhället utom Tidningspressen? I Österlandet finnes offentligheten utanför Sultanens port, Schachens tröskel. I den Grekiska och Romerska fornverlden bodde den på torgen. Den Europeiska heden- 50